בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', ו' ב**אלול** תשס"ג (**03** ב**ספטמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפני שבוע ימים הוזכר בדף [כ"ט במנחם-אב] "המשמר הלינקאי" בסלובקיה:

החוק (להענשת הנאצים ועוזריהם) הביא למבול של תלונות כנגד יהודים ומתחזים ליהודים, שסייעו לנאצים במלאכת ההשמדה ועלו לישראל. הראשון שהועמד לדין במסגרת החוק החדש היה **אנדרי בוניק**, סלובאקי שהואשם שהיה מזכיר הארגון '**המשמר הלינקאי**' באזור מיכלובוצקה.

בתגובה להערה מקורא אחד, החלטתי לחקור עוד בעניין זה, והנה הממצאים:
השם הנכון היה "**משמר הַהְלינקה**", ע"ש **אנדרֵי הְלינקה**, איש כנסייה ומנהיג סלובקי (1864-1938). ב-1918 קידם הלינקה בברכה את הקמת **צ'כוסלובקיה** ותמך בהצטרפותה של סלובקיה למדינה החדשה. אכזבות בתחומי הדת והמדינה גרמו לו לשקם את 'מפלגת העם הסלובקית', והוא הובילה למאבקים למען אוטונומיה לסלובקיה במסגרת הרפובליקה הצ'כוסלובקית. במהרה התנגשו הוא ומפלגתו עם השלטונות, שדגלו במדינה ריכוזית והאמינו בדוקטרינה של עם צ'כוסלובקי אחיד. הדוקטרינה ההיא, וכן הקיפוח בתחומי הכלכלה, התרבות והמינהל קוממו סלובקים רבים, והם תמכו במפלגת הְלינקה. מצע המפלגה היה לאומני ובעל צביון קתולי, והיא היתה לנציגה הראשית של הלאומיות הסלובקית. בהדרגה, הקצינה המפלגה, ואחרי 1935 נטו חלקים ממנה לשתף פעולה עם תנועות ימין קיצוניות. הרדיקלים, ובמיוחד הצעירים, חתרו לפירוקה של צ'כוסלובקיה. לאחר הקמת המדינה הסלובקית בחסותם של הנאצים ב- 1939 [ב- 14 במרץ], היתה מפלגת הְלינקה לגורם השליט, וזכרו של הְלינקה היה מופת להתחדשות לאומית של הסלובקים.
משמר הַהְלינקה היה הכוח החמוש של המפלגה. בקיץ 1938, בעת המשבר עקב תביעת היטלר לספח את הסודתים, החלה התארגנות 'ספונטנית' של המשמר, וב- 8 באוקטובר [=י"ג בתשרי], שבוע אחרי **וועידת מינכן** שבה נענתה תביעת היטלר בחיוב, נוסד המשמר רשמית. [האנציקלופדיה של השואה]

ффф

היום, **ו' באלול**, הוא יום **סיום מושב הוועד-הפועל הציוני** שנפתח בברלין שבוע ימים לפני-כן, בשנת 1930. בוויכוח הכללי דנו על דו"ח ועדת המנדאטים והערות הממשלה והמדיניות הציונית לעתיד. יצחק גרינבוים דרש מחיים וייצמן להתפטר – צעד שבו ראה אות למפנה בתולדות נציונות.
בנאומו דיבר וייצמן על "מדינה דו-לאומית" ועורר בכך את מחאתם החריפה של נציגי **המזרחי**, שהודיעו שיעזבו את ההנהלה אם זו תתמוך במדיניות "**המדינה הדו-לאומית**". בעקבות המחאה, הגיש וייצמן את התפטרותו, אך המושב דחה אותה. המשבר חלף רק אחרי שוייצמן הצהיר "כי הוא מעוניין כרגע בפעולות התכופות העומדות בפני ההסתדרות הציונית, ואין לו כל כוונה לצמצם את היקף המפעל לעתיד לבוא." לאחר דבריו, חזרו בהם נציגי המזרחי ואחרים מאיומיהם כלפי וייצמן. [כרונולוגיה]

ффф

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום **ד'**, **ו'** ב**אלול** תשס"ג (**03** ב**ספטמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הבאינו את שתי הדוגמאות הנ"ל לתת רגע חושבים במפעל בניית העם בארצו. מסתבר שזמן ארוך לפני סיפוח חבל הסודטים בצ'כוסלובקיה, היו כוחות פועלים בשטח לפירוק המדינה. הלא מוטב שגם אנחנו ניזהר מפני כוחות בארצנו השואפים לכך...?

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל